

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

IV. S. Biblia Legere an cuius sit licitum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

ris comminiſcantur Nouatores. AD
XIX. paruuli dicuntur humiles doctique;
non tumidi Rabini, captiuare nolentes
intellectum in obsequium fidei.

Q V A E S T I O I V.

Controversiarum fidei quis Index summuſ
in terris?

L V T H E R A N I & C A L V I N I A N I volunt
Iudicem solum esse Sp. Sanctum in Scripturis loquentem.

Sic LUTHERVS in praefatascrit. art. 175. Capite hoc
Euangelium: Quia neque Papa, neque Concilij, neque
ulli hominum commissum est, ut constituat & concludat,
quid sit fides. Ideo debet dicens: Papa, tu conciliisti cum
Concilium nunc habeo ego iudicium, an acceptare queam,
nece. Quia non stabis pro me, quando debeo mori. Et
faſam doctrinam nem o iudicare pectes, nisi spiritus te ho
mo. Ideo res est insana, quod Concilium concludere vol
luit, quid credendum, cum ſe nullus vir ſtibi, qui di
uīnum Sp. vel modicum officerit. MELANCHT. in
Locis c. de Ecclesia. Cum de Scriptura ſententia diſſen
ſoritur, tunc ipſum verbum Dei est Index: Et accedit
Confitio vera Ecclesia i. e. paucorum, ait, cum Verbo
Dei conſentientium. Sic & Brentius in Confes. W. tem
b. Ad quinque priuatum pertinet, de doctrinare
religionis iudicare.

CALVINVS. Inst. 4. c. 9. §. 8. 12. 13. etiam
Generalium Conc. & S. Patrum Iudicem
facit quemque priuatum.

SVADENT istis 1. Isa 55. Dabo omnes fili
os tuos doctos à Domino. 2. Ierm. 3. Dabo le
gem meam in cordibus eorum. &c. Omnes enim
ſcient me. 3. Math. 23. Vnu est omniū Ma
gister vester Christus. 4. Iohān. 5. Ego teſti
monium ab hominibus non accipio. 5. Iohān. 7.
Si quis voluerit voluntatem eius facere, qui mi
ſit me, agnoscet de Doctrina mea, utrum ex Deo
sit. 6. Iohān. 10. Oves mea vocem meam au
diant. 7. Spiritalis autem, 1. Cor. 2. diſſe
diceat omnia, & ipſe à nomine indicatur. 8. O
mnia probate. 1. Thess. 5. quod bonum est, te
nete. 9. Non necesse habets, ut aliquis doceat
vos, 1. Iohān. 2. Sed Unctio docet vos de omni
bus. 10. Ephes. 2. Eſtis Cives Sanctorum, &
dom. Dei, ſuperadificati ſupra Fundamentum
Apost. & Propb. 11. Alioquin Papa foret ſu
pra Scripturam; hæcque ab eo robur acci
peret.

12. Fides noſtra ſi pendet ab iudicio
Ecclesiæ, nimium debili nititur fundamen
to. &c.

A U T O R. Cūm eo Spiritu Santo,
quo inspirati, locuti ſunt Sancti, 2. Pet. 1. ſit
interpretanda Scriptura; ifque omnino
infallibiliter affiſtat Papæ & Concilio,
ſeu Ecclesiæ: idem idecirco Papa cum ei
dem ſummus Scripturæ Interpres, Iu
dexque eſt controuersiarum: juxta Con
Trid. ſeff. 4.

I. Quia ſic Scriptura Vetus ac Novus
in meo Antichrifo. p. 1. q. 1. Et Exod. 11.
Moyses ſedit Iracliticæ Caput Ecclesiæ
Iudexque dubiorum circa legem exor
torum decernebat; non ad priuatum
spiritum remittet: Inferiores quoque
Iudices cauſarum minorum maiora ad
vnū cum negotia referebant. Fuit autem
Moyles Iudex, & Pontifex, Sacer
dote Aarone maior, extraordianarius iu
pra ordinarium, vereque Sacerdos, Pſal.
98. Exod. 28. 29. Deut. 17. Si ambiguum
apud te, &c. venies ad Sacerdotem & iudicem
qui fuerit; indicabuntque tibi iudicij verita
tem. Sequeri que ſententiam. Quia au
tem ſuperbierit, nolens obedire Sacerdoti
imperio; morietur.

Hic ineptiunt cum Brentio: 1. Eſſe
præceptum conditionatum: 2. Re
mitti ad politicum Iudicem; 3. Idque
in cauſas politicis: At ibi absolute ju
betur, pro Sacerdote ſummo, in cauſis
religionis ac Legis: Liquet ē textu cui
vim faciunt Nouatores ex cauſa horum
desperatione.

II. Sic praxis Ecclesiæ; quæ omnes
omnium retrò ſeculorum nouatrices
controuersiarum quaſtionum hæreses
per Papas, Conciliaque, condemnauit,
Iustus.

suffulit. 1. *Saculo*; Act. 15. Ceremoniis Iudaicis antiquandis, contra Iudai-
zantes. 2. *Saculo*. De Paschate cele-
brando, contra Quartodecimanos. 3.
Saculo. Denon rebaptizandis hæreticis,
& de absoluendis post Baptismum la-
psis, contra Nouatianos. 4. *Saculo*.
De homousia, cōtra Arium in Nicæno.
5. *Saculo*. In Ephesino, contra Nesto-
rium; in Chalcedonensi Conc. contra
Eutychetem. 6. *Saculo*, in Synodo V.
contra plures. 7. *Saculo*. In Synodo VI.
contra Monotelitas. 8. *Saculo*. In
Synodo VII. contra Iconomachos. 9.
Saculo. In Synodo IX. contra alias hæ-
refes. 10. *Saculo*, Schisma Græcorum.
II. *Saculo*. In Vercelleni Conc. & Ro-
mano, contra Berengarium. 11. *Saculo*,
in Rhemensi, contra Abailardum. 13.
Saculo. In Constant. contra loachimum.
14. *Saculo*. In Vienn. contra Begaodos.
15. *Saculo*. In Constant. contra Wickleff
& Huss. 16. *Saculo*. In Trident. contra
Luther. Calv. Cingianos, &c.

Eundem propterea ad modum in Veteri Testamento, idem sacrum summumque judicium, Legem concernens, Pontificium fuit atque Sacerdotale. Exod. 18.
& 20. Eccl. 12. Malach. 2. Paral. 19. &c.

III. Accedit vnaminis S. Patri, ac Im-
peratorū conuersus apud Bell. l. 3. de Verbo
Dei. 6. 7. 8. ita decernētiū teneri oportere.

IV. R A T I O item pugnat invicta
per sufficientem Inductionem. Quia
sicut in Repub. humana, ex Lege natu-
rali, controuersiæ ad ludicem deponun-
tur: ita potius in Lege sacra apud Iudicē
sacrum: Atqui hic ipsa esse nequit S.
Scriptura; noui priuatus spiritus; nec sa-
cularis Potesas: Ergo supremus Eccle-
sia Pastor.

1. Non Scriptura s. Quia, vt Lex &
Iudec sunt distincta; sic & Scriptura &
Iudec. Atque tametsi Scripturæ per
collationem Scripturarum conciliari
queant; non tamen id sine Iudice: ne lis
ex ille nascatur & ne cœatur, citra finem
modumque: Cœ patet in isto: Hoc est
Corpus meum. Vide Staplet. in c. 13. Act.

2. Non Priuatus spiritus cuiusque: vt
doceo in Mendace Antipapistapar. i. q. 1. nn.
6. Et in Antichristo. p. 1. q. 1. Adde, Si in di-
uinis sufficeret ad dirimendas quæstio-
nes Priuatus cuiusque spiritus; & in hu-
manis quoque Legibus interpretandis
sat foret cuiusque lumen naturale; vt
cum quali sunt sanctitæ: At hic coactua
opus est authoritate. Quid, quod olim
quoque plures Priuatum spiritum ia-
ctitarint; & falsi tamen prophetæ fue-
runt? 2. Paral. 18.

3. Non potestas secularis esse Iudec po-
test: Quia hic nequit excedere suam vir-
tutem dictaminis naturalis. Vide
Bell. l. 3. De Verbo Dei, c. 9. 10.

Ergo Papa vel Solus, vel cum Eccle-
sia, legitimus est Iudec facer Controuer-
siarum, Plura infrā par. 2. quæst. 17. 18. &c.

D I C O A D I. A Domino scilicet Chri-
sto; non à priuato spiritu. Vel: Non quod
omnes sint omnia diuinitus intellectu-
ri; sed futuros tales, vt corde credant,
quod aure audierint, mouente eos spiri-
tu Dei. Sic Augustinus. A D. II. Legem,
id est Augustino, gratiam Fidei per cari-
tatem operantis.

A D III. Ibi arguit ambitionem Ma-
gisterij; non ipsum Officium.

A D III. Ego non &c. propter merit
propter alios tamen accepit à Ioanne,
i. Ioan. 15. Vostes monium perhibebitis.

B 2 I. Act.

I. Actor. *Eritis mihi testes. &c.*

A D V. Docet bonos carere impedimento vitiorum; ob quæ improbi nec per se, nec per alios intelligere possint.

A D VI. Id est, ait *S. Aug.* Prædestinati audiunt ante mortem vocem Dei. Neque ibi sit sermo de intelligentia S. scripturæ.

A D VII. Cùm certi non simus certitudine fidei, qui verè sint spirituales: Cùm etiam hi non semper illuminentur, quia quædam aliquando nesciant: idecirco non ad eos pertinere potest definituum & ultimum judicium fidei. Qui tamen judicet omnia, cum esse spiritualiter necesse est, id est, regi à Deo spiritu.

A D IX. *Omnia; non Omnes:* ideò soli Pontifices judicant omnia, sc. dubia. Nam de definitis in Conc. Ierol. Paulus non ait, probate; sed, *Act. 15.* præcipiebat feruari.

A D IX. Loquitur, non de omni diuinorum cognitione; alioquin hic frustra doceret eos quædam: sed de sola accepta doctrina, quam ab Apostolis cooperante gratia Dei cōdidicerant: At vero de nondum accepta docet vñctio.

A D X. Verbum Dei, per Apostolos & Prophetas ministratū, est Fūdamentū primum: at secundarium quoque est Ecclesiæ testificatio; cuius Lapis Angularis Christus: huius veritati primæ ruelanti Principiò per se; nunc vt SIC scil. per Ecclesiam testantem & docentem, adhæremus.

A D XI. Iudicare de Scriptura æquiuocum est: sc. 1. Verum ea, an falsum doceat: 2. Quæ illius sit interpretatio; quæque sit ipsa verè Canonica, aut apo-

crypha. Hoc secundo modo; non illo, iudicat Papavēl Ecclesia Scripturam; nam illo priore modo foret supra Scripturam.

A D XII. Pendet à Verbo ipſi⁹ Sancti Spiritus all stentis Ecclesiæ usque ad consummationem. Plura infra part. quæst. 15.

Q V A E S T I O V.

Quatenus Verbo Tradito standum, vel ablinendum?

LVTHERO-CALVINISTICA concordia ab nobis discors est in tribus. I. Scripturis omnia contineri pertendunt se Fidem & Mores necessaria: ac proinde nos opus vlo Verbo Non Scripto. Ita *LUTHERVS* in Gal. 1. Nec alias doctrinam in Ecclesiā tradī & audiiri decet, quam puram Dei Verbum; Doctores, vel auditores alij cum sua doctrina anathema sunt. Brechtius in prolog cap. de Trad. Nulla traditio contra, vel prius testimonia Scripturae, pro dogmate necessaria ad salutem est. *CALVINVS* Inst. 4.c.8.§.§. Esto hoc firmum axioma: Non aliud habendum esse Dei Verbum, cui detur in Ecclesia locu, quam quod Lege primum, & prophetis dicitur & Apostolicis Scriptis continetur. Sic communis similium.

II. Apostolos quædam, præter Scripturam, instituisse ad Ritus & Ordinem pertinentia; at minimè necessaria, minus precepta, sed libera: Quæ ad fidem, Moresque necessaria fuerant, Scriptis comprehendit. Ita Kemnitius *LUTHERANVS*, ubi agit de primogenere Traditionum. Et *CALVINVS* Inst. lib. 4. c. 10. §. 20. idem.

III. Kemnitius ibid, Nulla certis & firmis documentis probari potest, Quis sint Ritus ab Apostolis traditi: qui etiam ex Scriptura ostendi non possunt.

SVADENT tripli genere Scripturarum.
I. Quibus jubetur nil addi Verbo Dei oportere. Ut *Deut. 4.* Non addetis ad Verbum, quod

